

Nr 5.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

I en den 19 januari 1951 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 41, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Rörande författningsförslagets lydelse tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 2).

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande.

Enligt passkungörelsen den 31 maj 1940 må inom riket pass åt svensk medborgare för utrikes resa utfärdas av ministern för utrikes ärendena samt vidare av länsstyrelse och i vissa städer av poliskammare; i vissa fall kan magistrat förordnas att i stället för länsstyrelse vara passmyndighet.

Enligt 3 § förordningen angående stämpelavgiften skall stämpelavgift för resepass till utrikes orter utgå med två kronor för resa till Finland, Danmark eller Norge (s. k. nordiska pass) och med fyra kronor för resa till annat land (s. k. internationella pass). Pass för invånare i Torneå fögderi för resa till Uleåborgs län i Finland är dock stämpelbelagt endast om det utfärdas i utrikesdepartementet; stämpeln utgör då två kronor.

För resepassen erläggas vidare lösenavgifter enligt § 3 i förordningen den 7 december 1883 (nr 64) angående expeditionslösen. Lösenavgiften utgör — här bortses från de nyss nämnda passen för invånare i Torneå fögderi — för nordiska och internationella pass två respektive tre kronor, då de utfärdas i utrikesdepartementet, samt en krona respektive två kronor i övrigt. Härtill kommer visst tillägg, då översättning av passtexten begäres.

Den sammanlagda grundavgiften för de vanliga passen, d. v. s. de av länsstyrelser och poliskammare utfärdade, uppgår sålunda till tre kronor för nordiska pass och sex kronor för internationella pass.

Enligt från chefen för statens kriminaltekniska anstalt införskaffade uppgifter hade under 1949 cirka 225 000 pass utställts i landet, varav cirka 26 000 av poliskammare; av totalantalet torde endast en mindre del ha varit nordiska pass.

Departementschefen har till stöd för det i propositionen framlagda förslaget anfört följande:

»De nu gällande stämpelavgifterna för resepass ha icke ändrats sedan 1920-talet. Då passen som regel utfärdas att gälla förhållandevis lång tid, fem år, måste kostnaden för dem anses vara mycket måttlig. Såsom angivits i det föregående variera passavgifterna i andra länder åtskilligt. Några länder ha en lägre avgift än Sverige, men i en del länder är den betydligt högre.

Med hänsyn till den allmänna pris- och kostnadsutvecklingen synes det vara rimligt att höja de nuvarande avgifterna. En höjning med två kronor för de nordiska och fyra kronor för de internationella passen, varigenom den sammanlagda grundkostnaden för de vanliga passen skulle stiga till fem respektive tio kronor, kan icke sägas innebära någon nämnvärd belastning för de resande till utlandet. För staten skulle den medföra ett visst inkomstillskott, troligen icke understigande en halv miljon kronor.

Jag förordar sålunda att en dylik höjning genomföres, lämpligen på så sätt att stämpelavgiften enligt 1914 års stämpelförordning bestämmes till fyra respektive åtta kronor. Någon ändring av undantagsbestämmelsen för invånarna i Torneå fögderi ifrågasättes däremot icke. Höjningen bör träda i kraft redan den 1 mars 1951.»

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 41, antaga det vid propositionen följande förslaget till förordning om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Stockholm den 8 februari 1951.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Heüman, Gustaf Elofsson, Franzon, Velander, Falk, Ramberg, Niklasson, Einar Eriksson, Ebbe Ohlsson och Spetz; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Sandberg, Jonsson i Skedsbygd, Orgård, Hagberg i Malmö, Nilsson i Kristinehamn, Olofsson, Sjölin, Allard och Strandh.